

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 25CoCsp/11/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6119255103
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 07. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Lýdia Gálisová
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2021:6119255103.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Lýdie Gálisovej a členiek senátu JUDr. Márie Malíkovej a JUDr. Sone Vackovej v spore žalobcu: EOS KSI Slovensko, s. r. o., so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: 35 724 803, zastúpeného: Remedium Legal, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: 52 255 739, proti žalovanému: C. V., nar. XX.XX.XXXX, bytom XXX XX W. XX, o zaplatenie 818,07 eura s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Levice zo dňa 17. februára 2021 pod č.k. 9Csp/21/2020 -167 takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie potvrdzuje.

Žalovanému náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

odôvodnenie:

1.1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie žalobu zamietol. Žalovanému nárok na náhradu trov konania proti žalobcovi nepriznal. V dôvodoch písomného rozhodnutia uviedol, že žalobca sa žalobou domáhal zaplatenia 818,07 eura spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,05% ročne zo sumy 692,19 eura od 31.05.2016 do zaplatenia, náhrady trov konania titulom nezaplateného úveru poskytnutého na základe úverovej zmluvy z 27.03.2013 č. XXXXXXXXXXXX, v sume 1 000 eur. V dôsledku omeškania žalovaného s plnením úveru, žalobca vyhlásil dňa 30.05.2016 úver za predčasne splatný. Po vyhlásení predčasnej splatnosti úveru žalovaný dlžnú sumu neuhradil. Žalobca si tak voči žalovanému uplatnil zaplatenie istiny vo výške 692,19 eura, vyčíslený úrok z istiny vo výške 86,23 eura (ide o súčet zmluvného úroku a zákonného úroku z omeškania od momentu poskytnutia úveru do momentu vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru), zákonný úrok z omeškania vo výške 5,05% ročne zo sumy 692,19 eura od 31.05.2016 do zaplatenia a poplatky vo výške 39,65 eura.

1.2. Z vykonaného dokazovania zistil, že medzi právnym predchodcom žalobcu ako veriteľom a žalovaným ako dlžníkom bola dňa 27.03.2013 uzatvorená zmluva o úvere „dostupná pôžička“, predmetom ktorej bolo poskytnutie úveru vo výške 1 000 eur. Žalovaný sa v zmluve o spotrebiteľskom úvere zaviazal splatiť úver s úrokovou sadzbou vo výške 25,50% ročne, zaviazal sa splácať poskytnutý úver spolu s dohodnutými úrokmi formou pravidelných mesačných splátok v počte 72 vo výške 28 eur. Splatnosť prvej splátky bola dňa 16.04.2013 a splatnosť každej ďalšej splátky vždy k 16. mu dňu v mesiaci, termín konečnej splatnosti bol dojednaný na deň 16.03.2019. RPMN poskytnutého úveru bola v zmluve uvádzaná vo výške 28,70 %, priemerná hodnota RPMN vo výške 26,96%, celková výška nákladov vyčíslená vo výške 866,95 eura. Žalovaný porušil ustanovenia zmluvy o úvere, v dôsledku čoho ho právny predchodca žalobcu listom zo dňa 03.05.2016 upozornil, že pohľadávka banky je 3 mesiace po lehote splatnosti vo výške 176,15 eura a vyzval ho na úhradu dlžnej sumy v lehote 15 dní odo dňa doručenia výzvy, ktorá bola podaná na poštovú prepravu dňa 03.05.2016. V zmysle všeobecných obchodných podmienok účinných od 23.06.2012, časť I., bod 3.4., sa písomnosti pri

doručovaní v poštovom styku považujú za doručené v tuzemsku v tretí deň po ich odoslaní. Žalovaný ani v dostatočne poskytnutej lehote dlžné splátky neuhradil, v dôsledku čoho právny predchodca žalobcu listom zo dňa 30.05.2016 oznámil žalovanému, že úverová pohľadávka sa stala ku dňu 30.05.2016 predčasne splatnou v celom rozsahu. Vyzval žalovaného na úhradu dlžnej sumy v lehote 10 dní odo dňa doručenia predmetnej výzvy, ktorú výzvu si žalovaný prevzal dňa 20.06.2016. Oprávnenie veriteľa požadovať predčasné splatenie pohľadávky je zakotvené v článku 6, bodu 6.2. Obchodných podmienok pre úver dostupná pôžička. V zmysle uvedeného mal za to, že právny predchodca žalobcu platne zosplatnil poskytnutý úver podľa § 565 Občianskeho zákonníka pri súčasnom dodržaní podmienok uvedených v § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka. Na základe Zmluvy o postúpení pohľadávok č. I/2019 zo dňa 06.05.2019 medzi žalobcom a právnym predchodcom žalobcu (Poštová banka, a.s., so sídlom Dvořákovo nábrežie 4, 811 02 Bratislava, IČO: 31 340 890) nadobudol žalobca voči žalovanému pohľadávku zo zmluvy o úvere spolu s jej príslušenstvom. Oznámením o postúpení pohľadávky zo dňa 27.05.2019 oznámil právny predchodca žalobcu žalovanému postúpenie pohľadávky na žalobcu, ktoré oznámenie bolo podané na poštovú prepravu dňa 27.05.2019. V zmysle uvedeného mal za to, že došlo k platnému postúpeniu pohľadávky z právneho predchodcu žalobcu na žalobcu pri dodržaní § 92 ods. 8 Zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách. Na základe návrhu pôvodného žalobcu preto uznesením sp.zn. 9Csp/21/2020 - 107 zo dňa 20.10.2020 vyhovel návrhu, aby do konania namiesto pôvodného žalobcu vstúpil nový žalobca, spoločnosť EOS KSI Slovensko, s. r. o. so sídlom v Bratislave, Pajštúnska 5, IČO: 35 724 803.

1.3. Na zistený skutkový stav aplikoval ustanovenia § 497 Zákona č. 513/1991 Zb., § 52 ods. 1, ods. 2 Občianskeho zákonníka, § 565 Občianskeho zákonníka, § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, § 524 ods. 1 a ods. 2 Občianskeho zákonníka, § 92 ods. 8 Zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách (v znení účinnom ku dňu 06.05.2019), § 54a Občianskeho zákonníka, § 101 Občianskeho zákonníka, § 103 Občianskeho zákonníka, § 122 ods. 2 Občianskeho zákonníka, § 151 ods. 1 Zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“) a uviedol, že v konaní bolo nesporné, že medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným vznikol záväzkový vzťah titulom zmluvy o úvere uzavretej podľa § 497 Obchodného zákonníka, ktorá je súčasne spotrebiteľskou zmluvou. Na právny vzťah založený zmluvou o úvere je potrebné aplikovať príslušné ustanovenia Občianskeho zákonníka o spotrebiteľských zmluvách (§ 52 a nasl. Občianskeho zákonníka) a Zákon č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy. Je nesporné, že predmetom uzatvorenej zmluvy o úvere bolo poskytnutie úveru vo výške 1 000 eur, že žalovaný úver riadne a včas nesplácal, v dôsledku čoho žalobca vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru ku dňu 30.05.2016 pri dodržaní postupu podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, a že medzi právnym predchodcom žalobcu a žalobcom došlo k platnému postúpeniu pohľadávky s poukazom na § 92 ods. 8 Zákona o bankách. Dňom 05.12.2018 nadobudla účinnosť novela Občianskeho zákonníka, ktorý bol doplnený o § 54a. Podľa § 54a Občianskeho zákonníka, premlčané právo zo spotrebiteľskej zmluvy nemožno vymáhať a ani ho platne zabezpečiť; ustanovenie § 151j ods. 2 tým nie je dotknuté. Zmeniť obsah premlčaného práva zo spotrebiteľskej zmluvy, nahradiť ho novým právom alebo obnoviť jeho vymáhateľnosť možno len na základe právneho úkonu dlžníka, ktorý o premlčaní vedel. Za vymáhanie premlčaného práva zo spotrebiteľskej zmluvy sa v tomto kontexte rozumie súdne konanie, exekučné konanie a rozhodcovské konanie. Úkon zosplatnenia úveru bol zo strany veriteľa vykonaný listom zo dňa 30.05.2016, kde uvádza, že pre porušenie ustanovení zmluvy a obchodných podmienok sa stáva úverová pohľadávka k 30.05.2016 predčasne splatnou v celom rozsahu. Preto bolo pre posúdenie začiatku plynutia premlčacej doby s poukazom na § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka potrebné zistiť, s ktorou splátkou bol dlžník v čase uplatnenia tohto práva zo strany veriteľa v omeškaní tri mesiace. Dospel k záveru, že ide o splátku splatnú dňa 16.02.2016. Všeobecná trojročná premlčacia lehota tak začala plynúť dňa 17.02.2016 a uplynula dňa 17.02.2019. S poukazom na § 103 a § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka nestotožnil s právnym názorom žalobcu, že za splátku, od ktorej začína plynúť premlčacia lehota je potrebné považovať splátku, ktorá predchádza zročnosti celého dlhu, splatnú dňa 16.05.2016, pretože otázku premlčania je potrebné posúdiť v zmysle § 103 Občianskeho zákonníka za súčasného rešpektovania splnenia podmienok upravených v § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka. V zmysle uvedených skutočností dospel preto k záveru, že žaloba bola podaná žalobcom o uplynutí premlčacej doby. Preto ju v celom rozsahu zamietol.

1.4. O trovách konania rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP, § 262 ods. 1 CSP. Uviedol, že žalovaný bol tou stranou sporu, ktorá bola s ohľadom na výsledok konania v konaní plne úspešná. Nakoľko však

žalovanému preukázateľne v súvislosti s týmto konaním žiadne trovy nevznikli a ani si ich náhradu neuplatnil, vyslovil, že žalovanému proti žalobcovi nárok na náhradu trov konania nepriznal.

2. Žalobca podal proti rozsudku odvolanie z dôvodu, že

- súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci,
- súd prvej inštancie nesprávnym procesným postupom znemožnil žalobcovi, aby uskutočňoval jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- nestotožnil sa s právnym posúdením premlčacej doby.

Uviedol, že pri dohode o plnení dlhu v splátkach môže veriteľ od dlžníka žiadať splnenie vždy len príslušnej splátky, ktorá sa stane splatnou (zročnou). Každá zo splátok tak predstavuje samostatné plnenie a preto pre každú z nich plynie trojročná premlčacia doba podľa § 103 OZ samostatne. OZ ďalej v ustanovení § 565 umožňuje, aby sa veriteľ s dlžníkom dohodli, že ak sa nesplní niektorá splátka, môže veriteľ uplatniť právo na zosplatenie celého dlhu (tzv. strata výhody splátok). Veriteľ v takom prípade môže žiadať o zaplatenie celého dlhu, avšak toto svoje právo môže uplatniť len do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky, v opačnom prípade toto právo zaniká. Ak toto právo veriteľ uplatní, trojročná premlčacia doba, pokiaľ ide o celý zostávajúci dlh, začína plynúť odo dňa splatnosti splátky, pre nesplnenie ktorej došlo k vyhláseniu splatnosti celého dlhu. Ak však veriteľ toto právo nevyužije a ďalšia splátka sa stane splatnou, potom toto právo zaniká a vzniká mu až v prípade, ak dlžník nezaplatí ani túto, ďalšiu splátku dlhu. Neuplatnenie práva podľa ustanovenia § 565 OZ do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky spôsobuje zánik tohto práva veriteľa. V posudzovanom prípade bolo preukázané, že žalovaný bol v čase vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru (podaním zo dňa 30.05.2016) v omeškaní s plnením splátok po dobu dlhšiu ako 3 mesiace (ako to vyžaduje ust. § 53 ods. 9 OZ). Keďže však právo vyhlásiť mimoriadnu splatnosť zaniká splatnosťou najbližšie nasledujúcej splátky, potom mimoriadna splatnosť úveru nemohla byť v posudzovanom prípade vyhlásená pre nesplnenie inej splátky, než splátky, ktorá vyhláseniu mimoriadnej splatnosti bezprostredne predchádzala, t.j. v danom prípade splátky splatnej dňa 16.05.2016. Pre všetky splátky, ktoré vyhláseniu mimoriadnej splatnosti predchádzali, tak v súlade s ust. § 103 OZ plynie samostatná trojročná premlčacia doba (napr. splátka splatná dňa 16.04.2016 by sa premlčala až 16.04.2019, splátka splatná dňa 16.05.2016 by sa tak premlčala až 16.05.2019 etc.). Pre splátky splatné po vyhlásení mimoriadnej splatnosti plynie premlčacia doba od splatnosti splátky, pre nesplnenie ktorej došlo k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti úveru (t.j. splátky splatnej dňa 16.05.2016). Z uvedeného dôvodu považoval za nesprávny súdny výklad druhej vety ust. § 103 OZ, v zmysle ktorého za „nesplnenú, resp. nesplatenú splátku“ je potrebné považovať splátku, ktorá v súlade s ust. § 53 ods. 9 OZ predchádza vyhláseniu mimoriadnej splatnosti po dobu 3 a viac mesiacov. Súd sa v odôvodnení rozhodnutia vôbec nevysporiadal so skutočnosťou, že napr. splátky úveru splatné dňa 16.04.2016 a dňa 16.05.2016 boli v prejednávacom prípade bez ohľadu na súdny výklad druhej vety ust. § 103 OZ uplatnené v rámci plynutia trojročnej premlčacej doby, nakoľko v prípade týchto splátok ide o splátky splatné pred vyhlásením mimoriadnej splatnosti úveru - t. j. také splátky úveru, pre ktoré plynie v zmysle prvej vety ust. § 103 OZ pre každú z nich samostatná trojročná premlčacia doba - odo dňa splatnosti tej - ktorej splátky. Uplatnený výklad súdu predstavuje nezákonné skrátenie premlčacej doby o tri a viac mesiacov. Zároveň je v priamom rozpore s ust. § 565 Občianskeho zákonníka, pretože právo vyhlásiť mimoriadnu splatnosť pre nezaplatenie splátky so splatnosťou 16.02.2016 zaniklo splatnosťou nasledujúcej splátky zo dňa 16.03.2016. Oprávnenie právneho predchodcu vyhlásiť mimoriadnu splatnosť pre nezaplatenie splátky splatnej dňa 16.02.2016 zaniklo v súlade s ustanovením § 565 OZ splatnosťou ďalšej splátky úveru. Z uvedených dôvodov je teda zrejmé, že v prípade, ak právny predchodca vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru podaním zo dňa 30.05.2016, tak toto svoje právo uplatnil v súlade s ust. § 565 OZ pre nezaplatenie splátky splatnej dňa 16.05.2016 (t.j. splátky, ktorá vyhláseniu mimoriadnej splatnosti úveru bezprostredne predchádzala, a pre ktorej nezaplatenie mohol v súlade s ust. § 565 OZ vyhlásiť mimoriadnu splatnosť úveru), a zároveň toto svoje právo uplatnil v súlade s ust. § 53 ods. 9 OZ po omeškaní spotrebiteľa (žalovaného) s platením splátok po dobu dlhšiu ako 3 mesiace. Premlčacia doba pre všetky splátky splatné po 30.05.2016 tak začala v súlade s ust. § 103 OZ plynúť odo dňa zročnosti splátky, pre nesplnenie ktorej došlo k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti úveru (v posudzovanom prípade splátky splatnej dňa 16.05.2016) a uplynula by najskôr dňa 16.05.2019. Pretože žaloba bola na súde podaná dňa 22.03.2019, svoj nárok uplatnil pred uplynutím premlčacej doby. Pôvodný veriteľ využil svoje právo a vyhlásil mimoriadnu splatnosť podaním zo dňa 30.05.2016, a to pre nesplnenie splátky splatnej dňa 16.05.2016, ktorá predstavuje „nesplnenú“ splátku v zmysle ust. § 103 OZ, a od ktorej splatnosti plynie premlčacia doba pre všetky splátky splatné do budúcnosti.

2.1. Nemohlo dôjsť k premlčaniu pohľadávky, žaloba bola podaná včas. Citoval z odôvodnení rozhodnutí Krajského súdu v Košiciach sp.zn. 9CoCsp/45/2020 z 08.12.2020, 3CoCsp/30/2020 z 20.11.2020, Krajského súdu v Bratislave sp.zn. 15CoCsp/13/2020 z 25.05.2020, Krajského súdu v Nitre sp.zn. 7Co/141/2017 z 28.03.2018, 5Co/114/2017 z 28.04.2017, Krajského súdu v Banskej Bystrici sp.zn. 11Co/13/2018 z 26.09.2018, podporujúce jeho tvrdenia.

V ďalšej časti namietal nesprávny postup súdu vo vzťahu k ustanoveniu § 54a OZ poukazujúc na konanie na základe podnetu Okresného súdu Martin, Ústavného súdu SR vo veci nesúlady ustanovenia § 54a s Ústavou SR. Preto sa nestotožnil s postupom súdu prvej inštancie, ktorý napriek uvedenému konaniu na ústavnom súde ustanovenie § 54a OZ aplikoval na daný predmet konania. Preto mal postupovať podľa § 164 CSP a konanie prerušiť až do právoplatného skončenia veci na ústavnom súde. Týmto procesným postupom mu znemožnil, aby uskutočňoval jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý súdny proces. Poukázal na dôvody rozhodnutí Krajského súdu v Košiciach, ktorý prerušil konanie, pretože na Ústavnom súde SR pod R VP 1730/20 je vedené konanie o súlade právnych predpisov podľa čl. 125 Ústavy SR. Navrhol napadnutý rozsudok zmeniť a žalobe vyhovieť v celom rozsahu, alebo zrušiť a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

3. Žalovaný sa k odvolaniu písomne nevyjadril.

4. Krajský súd v Nitre, ako súd odvolací (§ 34 Civilného sporového poriadku, zákon číslo 160/2015 Z.z., ďalej len „CSP“), po zistení, že odvolanie bolo podané stranou, v neprospech ktorej bolo rozhodnutie vydané a v zákonom stanovenej lehote (§ 359, § 362 ods. 1 CSP) a zistení, že odvolanie spĺňa náležitosti § 363 a nasl. CSP, preskúmal napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie, viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 379 ods.1 CSP, § 380 ods.1 CSP), skutkovým stavom tak, ako ho zistil súd prvej inštancie (383 CSP), bez nariadenia odvolacieho pojednávania a s verejným vyhlásením rozsudku (§ 385 ods.1, § 219 ods.3 CSP) a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu je čiastočne dôvodné. Súd prvej inštancie správne zistil skutkový stav a vec správne posúdil po právnej stránke týkajúcej sa premlčania nároku žalobcu, ale nesprávne právne posúdil aktívnu vecnú legitimitáciu žalobcu, po postúpení pohľadávky, preto odvolací súd napadnutý rozsudok ako vecne správny podľa § 387 CSP potvrdil.

5. Žalobca namietal porušenie práva na spravodlivý súdny proces, nesprávnym úradným postupom súdu prvej inštancie neprerušenie konania pre konanie vedené na ústavnom súde. Právo na spravodlivý súdny proces je jedným zo základných ľudských práv a do obsahu tohto práva patrí viacero samostatných subjektívnych práv a princípov. Podstatou tohto práva je možnosť fyzických a právnických osôb domáhať sa svojich práv na nezávislom a nestrannom súde a v konaní pred ním využívať všetky právne inštitúty a záruky poskytované právnym poriadkom. Z práva na spravodlivý súdny proces ale pre procesnú stranu nevyplýva jej právo na to, aby sa všeobecný súd stotožnil s jej právnymi názormi a predstavami, preberal a riadil sa ňou predpokladaným výkladom všeobecne záväzných predpisov, rozhodol v súlade s jej vôľou a požiadavkami, ale ani právo vyjadrovať sa k spôsobu hodnotenia ňou navrhnutých dôkazov súdom a dožadovať sa ňou navrhnutého spôsobu hodnotenia vykonaných dôkazov (pozri napríklad rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. IV. ÚS 252/04, I. ÚS 50/04, II. ÚS 3/97, II. ÚS 251/03). Pojem „procesný postup“ bol vysvetlený už vo viacerých rozhodnutiach najvyššieho súdu vydaných do 30. júna 2016 tak, že sa ním rozumie len faktická, vydaniu konečného rozhodnutia predchádzajúca činnosť alebo nečinnosť súdu, teda sama procedúra prejednávania veci (to ako súd viedol spor) znemožňujúca strane sporu realizáciu jej procesných oprávnení a mариaca možnosti jej aktívnej účasti na konaní (porovnaj R 129/1999 a rozhodnutia najvyššieho súdu sp. zn. 1Cdo/6/2014, 3Cdo/38/2015, 5Cdo/201/2011, 6Cdo/90/2012). Tento pojem nemožno vykladať extenzívne jeho vzťahovaním aj na faktickú meritómu rozhodovacia činnosť súdu. „Postupom súdu“ možno teda rozumieť iba samotný priebeh konania, nie však konečné rozhodnutie súdu posudzujúce opodstatnenosť žalobou uplatneného nároku. Pokiaľ „postupom súdu“ nie je rozhodnutie súdu - finálny (meritórny) produkt prejednávania veci v civilnom sporovom konaní, potom už „postupom súdu“ vôbec nemôže byť ani časť rozhodnutia - jeho odôvodnenie (obsah, spôsob, kvalita, výstižnosť, presvedčivosť a úplnosť odôvodnenia), úlohou ktorej je vysvetliť dôvody, so zreteľom na ktoré súd rozhodol (porovnaj rozhodnutia najvyššieho súdu sp. zn. 1Cdo/10/2014, 3Cdo/146/2013). Pojem „procesný postup“ súdu je potrebné vykladať takto aj za právnej úpravy účinnej od 1. júla 2016.

6. Odvolací súd k odvolacej námietke žalobcu udáva, že dňa 12.05.2021 bola vydaná tlačová správa ústavného súdu: „Ústavný súd SR vo veci vedenej pod sp. zn. PL. ÚS 5/2021 o návrhu Okresného súdu Martin na začatie konania podľa čl. 125 ods. 1 písm. a) Ústavy Slovenskej republiky o súlade

ustanovenia § 54a prvej vety zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník v znení neskorších predpisov s Ústavou Slovenskej republiky takto rozhodol tak, že návrh odmietol.

Podľa § 67 zákona o ústavnom súde pripájajú k tomuto rozhodnutiu odlišné stanovisko sudcovia W.n a O., ktoré sa týka výroku a odôvodnenia rozhodnutia, a sudcovia G. a O., ktoré sa týka odôvodnenia rozhodnutia.

7. Žalobca namietal, že súd prvej inštancie mal postupovať podľa § 164 CSP a konanie prerušiť. Súd prvej inštancie mal postupovať podľa § 162 ods.1 CSP, pretože je viazaný rozhodnutím ústavného súdu o tom, či určitý právny predpis nie je v súlade s Ústavou Slovenskej republiky, ústavným zákonom alebo medzinárodnou zmluvou, ktorou je Slovenská republika viazaná (§ 193 CSP). Ústavný súd odmietol návrh Okresného súdu Martin, preto neprerušenie konania v čase rozhodovania odvolacieho súdu nemá vplyv na správnosť rozhodnutia súdu prvej inštancie aplikujúceho ustanovenie § 54 a OZ.

8. Podľa § 387 ods.1 CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

Podľa ods. 2 citovaného ustanovenia, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

9. Ustanovením § 387 CSP je odvolaciemu súdu daná možnosť vypracovania tzv. skráteného odôvodnenia rozhodnutia. Možnosť vypracovania takéhoto odôvodnenia je podmienená tým, že odvolací súd sa v plnom rozsahu stotožní s dôvodmi rozhodnutia súdu prvej inštancie a to po skutkovej ako aj právnej stránke; ak sa odvolací súd čo i len čiastočne nestotožní s týmito závermi, neprichádza do úvahy vypracovanie skráteného odôvodnenia. Môže síce doplniť dôvody uvedené v rozhodnutí súdu prvej inštancie, toto doplnenie však nemôže byť v rozpore so závermi súdu prvej inštancie, môže ho iba dopĺňať v tom zmysle, že závery odvolacieho súdu iba podporia odôvodnenie súdu prvej inštancie. Odvolací súd musí odpovedať na podstatné a právne dôvody odvolania a nemôže sa obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia doplniť ďalšie dôvody.

Podľa § 565 Občianskeho zákonníka, ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

10. Podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

Podľa § 103 Občianskeho zákonníka, ak bolo dohodnuté plnenie v splátkach, začína plynúť premlčacia doba jednotlivých splátok odo dňa ich zročnosti. Ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh (§ 565), začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky.

11. Ustanovenie § 103 Občianskeho zákonníka predstavuje osobitnú úpravu, podľa ktorej je začiatok plynutia premlčacej doby upravený odlišne od všeobecnej úpravy v ustanovení k § 101 Občianskeho zákonníka. Premlčacia doba pre prípad ak bolo dohodnuté plnenie v splátkach, začína plynúť odo dňa splatnosti jednotlivých splátok, teda nie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz (§ 101 Občianskeho zákonníka). Preto v prípade ak sa pre nesplnenie niektorej splátky stane splatný celý dlh, začína premlčacia doba vo vzťahu k predčasne splatnému dlhu plynúť odo dňa splatnosti nesplnenej splátky. Z uvedeného vyplýva, že ak veriteľ nevyužije právo na predčasné zosplatenie splatného dlhu, jednotlivé splátky sa premlčujú samostatne odo dňa splatnosti každej z nich. Ale v prípade, že veriteľ účinne uplatní zosplatenie celého dlhu, pre takto zosplatený dlh začína plynúť premlčacia lehota od splatnosti tej nesplnenej splátky, pre nesplnenie ktorej veriteľ právo na zosplatenie celého dlhu v zmysle § 565 Občianskeho zákonníka využil, za splnenia podmienok stanovených v § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka v spotrebiteľských vzťahoch.

12. Odvolací súd posudzujúc rozhodnutie súdu prvej inštancie z hľadiska ním zisteného skutkového stavu a citovaných zákonných ustanovení dospel k záveru, že súd prvej inštancie vykonal vo veci v dostatočnom rozsahu dokazovanie potrebné pre zistenie rozhodujúcich skutočností a z vykonaného dokazovania vyvodil správny právny záver.

13. Súd prvej inštancie správne s poukazom na § 54 a OZ skúmal, či pohľadávka žalobcu uplatnená žalobou nie je premlčaná. Zistil, že veriteľ uplatnil právo podľa § 565 Občianskeho zákonníka v spojení s ustanovením § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka pre nesplnenie splátky splatnej dňa 16.02.2016. Najneskôr nasledujúcim dňom odo dňa splatnosti tejto splátky začala plynúť trojročná premlčacia doba práva na zaplatenie celého zosplateného dlhu, ktorá uplynula dňa 17.02.2019. Na základe uvedeného dospel k záveru, že žaloba podaná na súd dňa 22.03.2019, bola podaná po uplynutí premlčacej doby. Odvolací súd sa s uvedeným záverom súdu prvej inštancie stotožnil, preto napadnutý rozsudok, ako vecne správny, potvrdil. Rovnako správny bol aj výrok súdu prvej inštancie o trovách konania, keďže žalovaný bol v spore plne úspešný. Zároveň odvolací súd konštatuje, že súd prvej inštancie napadnutý rozsudok v dostatočnej miere po právnej aj skutkovej stránke odôvodnil, keď uviedol svoje úvahy, ktorými sa pri rozhodovaní riadil a danú vec správne právne posúdil. Odvolací súd sa týmto odôvodnením v plnom rozsahu stotožnil, a preto na správnosť dôvodov napadnutého rozsudku ďalej iba poukazuje (§ 387 ods. 2 CSP).

12. Žalobca v odvolaní v podstate namietal len nesprávne právne posúdenie otázky premlčania. Tvrdil, že veriteľ môže svoje právo na zosplatenie uplatniť len do splatnosti najbližšej nasledujúcej splátky a ak toto právo nevyužije prestane dňom zročnosti najbližšie nasledujúcej splátky plynúť premlčacia doba pre celý zvyšok dlhu a jednotlivé splátky sa opäť premlčujú samostatne. Odvolací súd nespochybňuje, že predčasné zosplatenie úveru je právom veriteľa nie jeho povinnosťou, ale dodáva, že pokiaľ veriteľ toto právo nevyužije, jednotlivé splátky sa naďalej (nie opäť) premlčujú samostatne, každá odo dňa zročnosti (§ 103 prvá veta Občianskeho zákonníka). V danej veci však právny predchodca žalobcu právo predčasne zosplatiť úver využil. Urobil to listom zo dňa 30.05.2016. Dôležitá potom bola skutočnosť, vo vzťahu ku ktorej nezaplatené (omeškanej) splátke právny predchodca žalobcu svoje právo využil, keďže žalovaný nezaplatil od 16.11.2015 žiadnu splátku. Z listu zo dňa 03.05.2016 (č.l. 17) vyplýva, že právny predchodca žalobcu upozornil žalovaného, že v prípade nevyrovnania jeho záväzkov v lehote 15 dní odo dňa doručenia vyhlási úver za predčasne splatný, pričom uviedol, že je v omeškaní so splácaním úveru viac ako 3 splátky. Splatnosť každej splátky bola dohodnutá v zmluve k 16. dňu v mesiaci. Žalovaný bol v omeškaní so splácaním splátok za splátky splatné 16.02.2016, 16.03.2016 a 16.04.2016. Vo veci nebolo sporné, že právny predchodca žalobcu vyhlásil úver za predčasne splatný. Uplatnil svoje právo listom zo dňa 30.05.2016. Keďže tak mohol urobiť najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky, keď súčasne upozornil žalovaného v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva, mohlo ísť len o splátku splatnú 16.02.2016, pretože od splátok splatných 25.03.2016 a 25.04.2016 neuplynula lehota 3 mesiacov vyžadovaná zákonom (§ 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka). Z ustanovenia § 103 Občianskeho zákonníka je totiž zrejmé, že začiatok premlčacej doby sa neviaže na dátum vyhlásenia predčasnej splatnosti dlhu, ani na dátum splatnosti uvedený veriteľom v listine, ktorou dlh predčasne zosplatiť, ale na dátum splatnosti nesplatené splátky, pre ktorej neplnenie sa stal splatný celý dlh. K rozhodnutiam, na ktoré žalobca poukazyval v odvolaní odvolací súd dodáva, že sa jedná o rozhodnutia iných krajských súdov, nezáväzných pre jeho rozhodovaciu činnosť a právny názor vyslovený v tomto rozhodnutí odvolací súd vyslovil vo svojich skorších rozhodnutiach (25Co/76/2019, 25Co/154/2019, 25CoCsp/7/2020, 25CoCsp/5/2020) a nemá dôvod sa o neho odkloniť. Z uvedených dôvodov odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny potvrdil.

13. O náhrade trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 262 ods. 1 v spojení s ustanovením § 396 ods. 1 CSP a podľa § 255 ods. 1 CSP a žalovanému nepriznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania z dôvodu, že žalovaný bol v odvolacom konaní plne úspešný, ale žiadne trovy konania mu nevznikli a žiadne si neuplatnil. O výške trov konania rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením vydaným vyšším súdnym úradníkom podľa § 262 ods. 2 CSP.

Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Nitre v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustné odvolanie.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP), v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP). Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP), to neplatí, ak je a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).